

landet till icke liten del af så kallade tuf- och rismyror, de förra bevesta med *carex cæspitosa*, och de sednare med *salix phylicifolia* och pentandra, cineræa och aurita, Och hvad betyda väl de slacka dalarne och de våta ängarne? Det är högst sannolikt, att de fordom icke varit annat än myror, hvilka, i århundraden bearbetade, knappt visa spår till sin urgrund. Man ser ju äfven många herrliga åkerfält på en låglänt mark, som varit bevest med björnmossa, tufvor och en lågvext krypjung.

Jag vill ej nämna Vermlands och Dalarnes mossfält samt Jemtlands och Vesterbottens granbevesta moras. Kort sagdt: en stor del af Svenska jorden ligger ännu dränkt under myror, kärr och träsk, hvilka alla fordra den idoge landtmannens omtänka.

§. 40.

Det är allmänt bekant, att kärrodlingen i Skottland gjort betydliga framsteg i sednare tider. Att hvarje Svensk landbrukare, som, ledd af fördomsfria principer, med allvar angriper saken, aldrig behöft klaga öfver kärrjordens otacksamhet, det lär icke kunna bestridas. Och, då det tillika är utom allt tvifvel, att icke allenast locala frostländtheter, utan äfven klimatet i allmänhet förmildras genom uppodlingar af myror och skuggrika skogar, så lär det icke be-

höfva bevisas, att kärrodlingar äro af största vikt för Lappmarken. Man kan utan öfverdrift antaga, att en femtedel af landet ligger begrafen under myror, kärr, träsk och moras; och hvad blefve väl följden, om de alla blefvo undanröjda och uppodlade?

§. 41.

I hela Lappmarken i allmänhet, men i synnerhet i alla fjelldalar, går vegetationen med snabba steg; det vet man af erfarenheten. Man sår till exempel den första Juni; den 10 framskjuter brädden, går i ax vid pass den 20 Juli, och innan medium af Augusti är man redo till skörd. Hvar annars har man exempel på en så snar vegetation, som fullbordar sitt lopp på 10 veckor? Von Linné berättar, att, då han reste i Lappmarken år 1732, hade man sått i Purkijaur by den sista Maj och skördat den 28 Juli. — I sanning ett förvånande bevis på Lappmarkens skyndsamma vegetation. — Men, skall man fråga, hvadan då den stora spannmålsbristen? Borde icke Lappland i följe deraf vara en spannmålsrik province? Nej, skola många Lappmarksböer svara, vi hafva ofta med de gladaste förhoppningar betraktat våra åkrars snappa tillvext, deras frodiga halm och bördiga ax; men, knappt har Larsmessan varit inne, eller den 10 Augusti, förrän, då himmelen klarnat opp i